
shikShApatrI sahajAnandasvAmIvirachitA

शिक्षापत्री सहजानन्दस्वामीविरचिता

Document Information

Text title : shikShApatrI sahajAnandasvAmIvirachitA

File name : shikShApatrIsahajAnanda.itx

Category : deities_misc, svAminArAyaNa, upadesha, advice

Location : doc_deities_misc

Author : sahajAnandasvAmI

Proofread by : DPD

Description-comments : Shree Swaminarayan Sampradaya

Latest update : August 23, 2015

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 3, 2025

sanskritdocuments.org

शिक्षापत्री सलजानन्दस्वामीविरचिता

॥ ध्यानश्लोकः ॥

विज्ञाने विलयं गते प्रसरति क्षोण्यां तमस्थान्तरे
द्विज्मूढेषु भवाध्वगेषु परितः पीडैकशेषे विधौ ।
कारुण्यादवतीर्य मुक्तिजननीं शिक्लामद्याध्यामिमां
साक्षादक्षरदिव्यधामनिलयस्तामन्वहं चिन्तये ॥ १ ॥

संसारकर्दमविवर्तनपङ्किलानां
नैर्मल्यमाकलयितुं रचितावताराम् ।
आविद्यसन्तमसनिर्दरणे समर्था-
मादेशपत्रि भवतीमनुचिन्तयामि ॥ २ ॥

काऽप्यञ्जनशलाकेयमन्तस्तिमिरडारिणी ।
प्रज्ञादृष्टिप्रकाशाय शिक्षापत्र्युपसेव्यताम् ॥ ३ ॥

नानादेशनिवासिशिष्यजनतामुद्दिश्य याऽऽविष्कृता
साक्षादक्षरवासिना नृवपुषा नारायणेन स्वयम् ।
सा त्वं सङ्ग्रथितासि पावनि शतानन्दर्षिणा ग्रन्थतः
शिक्षापत्रि भवापहन्त्रि भवतीमम्भान्वहं चिन्तये ॥ ४ ॥

शतानन्देन मुनिना मध्येसत्सङ्गिज्जवनम् ।
ग्रथितां भगवत्प्रोक्तां शिक्षापत्रीमहं श्रये ॥ ५ ॥

समस्तशास्त्रदुग्धाब्ध्योद्धृतमनुत्तमम् ।
शिक्षापत्र्यमृतं किञ्चिदमृतत्वाय कल्पते ॥ ६ ॥

शिक्षापत्र्यमृतं यदेव सलजानन्दः शरण्यः सता
देवः प्राशयदाश्रितानिह मुकुन्दानन्दमुष्यान् पूरा ।
यत्पीत्वा प्रभवन्ति सम्पदमनायासेन तामासुरी -
मुर्येत्तुं तद्दृष्यास्महे भवभयप्रध्वंसनैकौषधम् ॥ ७ ॥

संसारसागरगतान्स्वयमुद्दिधीर्षुः

श्रेयस्तद्वैकमभिलेष्वभिकाङ्क्षमाशुः ।

आदेशमालिपितुमादृतपत्रलेभो

नारायणः स्फुरतु मे वृद्धि वरिषेः ॥ ८ ॥

व्यञ्जयन्ताश्रितस्नेहं मुग्धस्मितमुष्णाम्बुजः ।

आदेशमालिपत्रस्तु वृद्धि मे धर्मनन्दनः ॥ ९ ॥

स्वामिनारायणस्थैतत् स्वरुपमपरं हरेः ।

शिक्षापत्र्यात्मना भूमौ यकास्त्वभिलमङ्गलम् ॥ १० ॥

शिक्षापत्रि समस्तशिष्यनिवहैरभ्यर्थितेनादराद्

देवेनाभिलकारणेन सञ्जानन्देन याऽऽविष्कृता ।

तां त्वां सर्वकृलप्रदां भगवतो देवस्य तस्यापरां

मूर्तिं देवि विभावयन्ननुद्दिनं सेवे मुहुः प्रेमतः ॥ ११ ॥

शिक्षापत्र्यमृत छिताय जगतामाविष्कृतं यन्मया

मद्भक्तैरिदमादरादनुद्दिनं सेव्यं समस्तैरपि ।

धृत्यादिष्टमनुस्मरन् भगवतः प्रेमशाऽन्वयं यः पठेत्

शिक्षापत्रमिदं स याति परम धामाक्षरं शाश्वतम् ॥ १२ ॥

॥ अथ शिक्षापत्री ॥

वामे यस्य स्थिता राधा श्रीश्च यस्यास्ति वक्षसि ।

वृन्दावनविहारं तं श्रीकृष्णं वृद्धि चिन्तये ॥ १ ॥

लिप्तामि सञ्जानन्दस्वामी सर्वात्रिजश्रितान् ।

नानादेशस्वितान् शिक्षापत्रीं वृत्तालयस्थितः ॥ २ ॥

भ्रात्रो रामप्रतापेच्छारामयोर्धर्मजन्मनोः ।

यावयोर्ध्याप्रसादाप्यरघुवीराभिधौ सुतौ ॥ ३ ॥

मुकुन्दानन्दमुष्याश्च नैष्ठिका ब्रह्मथारिणः ।

गृहस्थाश्च मयारामभट्टाद्या ये मदाश्रयाः ॥ ४ ॥

सधवा विधवा योषा याश्च मच्छिष्यतां गताः ।

मुक्तानन्दाद्यो ये स्युः साधवश्चापिला अपि ॥ ५ ॥

स्वधर्मरक्षिका मे तैः सर्वैर्वाच्याः सदाशिषः ।

श्रीमन्नारायणस्मृत्या सङ्गिताः शास्त्रसम्भताः ॥ ६ ॥

ओकात्रेणैव मनसा पत्रीलेभः सङ्केतुकः ।

अवधार्योऽयमभिलैः सर्वश्रुवङ्गितावङ्गः ॥ ७ ॥

ये पावयन्ति मनुजाः सस्थास्त्रप्रतिपादितान् ।

सदाचारान् सदा तेऽत्र परत्र च मडासुभाः ॥ ८ ॥

तानुऽलङ्घ्याऽत्र वर्तन्ते ये तु स्वैरं कुबुद्ध्यः ।

त एङ्गामुत्र व मङ्गलमन्ते कष्टमेव हि ॥ ९ ॥

अतो भवद्भिर्मस्त्रिष्यैः सावधानतयाऽभिलैः ।

प्रीत्यैतामनुसृत्यैव वर्तितव्यं निरन्तरम् ॥ १० ॥

कस्यापि प्राणिनो हिंसा नैव कार्याऽत्र मामङ्कैः ।

सूक्ष्मयूकामत्सुण्णारिपि बुद्ध्यया कदाचन ॥ ११ ॥

देवतापितृयागार्थमप्यजादेश्च हिंसनम् ।

न कर्तव्यमहिंसैव धर्मः प्रोक्तोऽस्ति यन्मङ्गलम् ॥ १२ ॥

स्त्रिया धनस्य वा प्रास्यै साम्राज्यस्यापि वा क्वचित् ।

मनुष्यस्य तु कस्यापि हिंसा कार्या न सर्वथा ॥ १३ ॥

आत्मघातस्तु तीर्थेऽपि न कर्तव्यश्च न कुथा ।

अयोग्याचरणत् क्वापि न विषोद्धन्धनादिना ॥ १४ ॥

न भक्ष्यं सर्वथा मांसं यज्ञशिष्टमपि क्वचित् ।

न पेयं च सुरामद्यमपि देवनिवेदितम् ॥ १५ ॥

अकार्याचरणे क्वापि जाते स्वस्य परस्य वा ।

अङ्गस्थे न कर्तव्यः शस्त्राद्यैश्च कुधाऽपि वा ॥ १६ ॥

स्तेनकर्म न कर्तव्यं धर्मार्थमपि केनचित् ।

सस्वामिकाष्ठपुष्पादि न ग्राह्यं तदनाज्ञया ॥ १७ ॥

व्यभिचारो न कर्तव्यः पुम्भिः स्त्रिभिश्च मा श्रितैः ।

धूतादि व्यसन त्याज्यं नाद्यं भङ्गादिमादकम् ॥ १८ ॥

अग्राह्यान्नेन पक्वं यदन्नं तद्दुदकं च न ।

जगन्नाथपुरं हित्वा ग्राह्यं कृष्णप्रसाद्यपि ॥ १९ ॥

मिथ्यापवादः कस्मिंश्चिदपि स्वार्थस्य सिद्धये ।
 नारोप्यो नापशव्याश्च भाषणीयाः कदाचन ॥ २० ॥
 देवतातीर्थविप्राणां साध्वीनां च सतामपि ।
 वेदानां न च कर्तव्या निन्दा श्रव्या न च क्वचित् ॥ २१ ॥
 देवतायै भवेद्यस्यै सुराभांसनिवेदनम् ।
 यत्पुरोऽजादितिसा च न भक्ष्यं तन्निवेदितम् ॥ २२ ॥
 दृष्ट्वा शिवालयादीनि देवागाराणि वर्त्मनि ।
 प्रणम्य तानि तद्देवदर्शनं कार्यमादरात् ॥ २३ ॥
 स्ववर्णाश्रमधर्मो यः स उतव्यो न केनचित् ।
 परधर्मो न याचर्यो न च पाप्मण्डकल्पितः ॥ २४ ॥
 कृष्णभक्तेः स्वधर्माद्धा पतनं यस्य वाङ्मतः ।
 स्यात्तन्मुष्मात्र वै श्रव्याः कथावार्ताश्च वा प्रभोः ॥ २५ ॥
 स्वपरद्रोहजननं सत्यं भाष्यं न कर्तव्यम् ।
 कृतघ्नसङ्गस्त्यक्तव्यो लुब्धा ग्राह्या न कस्यचित् ॥ २६ ॥
 योरपापिव्यसनिनां सङ्गः पाप्मिण्डनां तथा ।
 कामिनां च न कर्तव्यो जनवञ्चनकर्मणाम् ॥ २७ ॥
 भक्तिं वा ज्ञानमालम्ब्य स्त्रीद्रव्यरसलोलुभाः ।
 पापे प्रवर्तमानाः स्युः कार्यस्तेषां न सङ्गमः ॥ २८ ॥
 कृष्णकृष्णावताराणां भाण्डनं यत्र युक्तिभिः ।
 कृतं स्यात्तानि शास्त्राणि न मान्यानि कदाचन ॥ २९ ॥
 अगालितं न पातव्यं पानीयं च पयस्तथा ।
 स्नानादि नैव कर्तव्यं सूक्ष्मजन्तुभयाम्भसा ॥ ३० ॥
 यदौषधं च सुरया सम्पृक्तं पललेन वा ।
 अज्ञातवृत्तवैद्येन दत्तं याद्यं न तत् क्वचित् ॥ ३१ ॥
 स्थानेषु लोकशास्त्राभ्यां निषिद्धेषु कदाचन ।
 मलमूत्रोत्सर्जनं च न कार्यं ष्ठीवनं तथा ॥ ३२ ॥
 अद्भारेण न निर्गम्य प्रवेष्टव्यं न तेन च ।
 स्थाने सस्वामिके वासः कार्योऽपृष्ट्वा न तत्पतिम् ॥ ३३ ॥

ज्ञानवार्ताश्रुतिनार्या भुष्पात् कार्या न पूरुषैः ।
 न विवादः स्त्रिया कार्या न राज्ञा न य तज्जनैः ॥ ३४ ॥
 अपमानो न कर्तव्यो गुरुणां य वरीयसाम् ।
 लोके प्रतिष्ठितानां य विदुषां शस्त्रधारिणाम् ॥ ३५ ॥
 कार्यं न सडसा किञ्चित् कार्या धर्मस्तु सत्वस्वम् ।
 पाठनीयाडधीतविद्या कार्यः सङ्गोऽन्वडं सताम् ॥ ३६ ॥
 गुरुद्वेवनृपेक्षार्थं न गभ्यं रिक्तपाणिभिः ।
 विश्वासघातो नो कार्यः स्वश्चाघा स्वमुष्पेन य ॥ ३७ ॥
 यस्मिन् परिडितेऽपि स्युर्दधान्यङ्गानि यात्मनः ।
 तद्वृष्यं वसनं नैव परिधार्यं मदाश्रितैः ॥ ३८ ॥
 धर्मेषु रडिता कृषणभक्तिः कार्या न सर्वथा ।
 अज्ञानिन्दाभयानैव त्याज्यं श्रीकृषणसेवनम् ॥ ३९ ॥
 उत्सवाडेषु नित्यं य कृषणमन्दिरमागतैः ।
 पुष्पिः स्पृश्या न वनितास्तत्र ताभिश्च पूरुषाः ॥ ४० ॥
 कृषणदीक्षां गुरोः प्रामैस्तुलसीमालिके गले ।
 धार्ये नित्यं योर्ध्वपुण्ड्रं ललाटादौ द्विजतिभिः ॥ ४१ ॥
 तत्तु गोपीयन्दनेन यन्दनेनाथवा डरेः ।
 कार्यं पूजावशिष्टेन डे सराडियुतेन य ॥ ४२ ॥
 तन्मध्य येव कर्तव्यः पुण्ड्रद्रव्येषु यन्द्रकः ।
 कुङ्कुमेनाथवा वृत्तो राधालक्ष्मीप्रसादिना ॥ ४३ ॥
 सख्युद्राः कृषणभक्ता ये तैस्तु मावोर्ध्वपुण्ड्रके ।
 द्विजतिवद्धारणीये निजधर्मेषु संस्थितैः ॥ ४४ ॥
 भक्तैस्तदितरैर्मावे यन्दनादीन् यनोद्भवैः ।
 धार्ये कण्ठे ललाटेऽथ कार्यः डेवलयन्द्रकः ॥ ४५ ॥
 त्रिपुण्ड्ररुद्राक्षधृतिर्येषां स्यात् स्वकुलागता ।
 तैस्तु विप्रादिभिः कथापि न त्याज्या सा मदाश्रितैः ॥ ४६ ॥
 यैकाव्यमेव विज्ञेय नारायणमडेशयोः ।

उभयोर्ब्रह्मरूपेण वेदेषु प्रतिपादनात् ॥ ४७ ॥

शास्त्रोक्त आपद्धर्मो यः स त्वत्पापदि कर्त्तव्यत् ।

मदाश्रितैर्मुष्यतया ग्रीहीतव्यो न मानवैः ॥ ४८ ॥

प्रत्यहं तु प्रभोद्धव्यं पूर्वमेवोद्ययाद्रवे ।

विधाय कृष्णस्मरणं कार्यः शौचविधिस्ततः ॥ ४९ ॥

उपविश्यैव यैकत्र कर्त्तव्यं दन्तधावनम् ।

स्नात्वा शुच्यम्भुना धौते परिधार्ये य वाससी ॥ ५० ॥

उपविश्य ततः शुद्ध आसने शुचिभूतले ।

असङ्कीर्णं उपस्पृश्यं प्राङ्मुभं वीक्ष्यामुभम् ॥ ५१ ॥

कर्त्तव्यमूर्ध्वपुङ्गुं य पुम्भिरिव सयन्द्रकम् ।

कार्यः सधवनारीभिर्भाले कुङ्कुमयन्द्रकः ॥ ५२ ॥

पुङ्गुं वा यन्द्रको भाले न कार्यो मृतनाथया ।

मनसा पूजनं कार्यं ततः कृष्णस्य याभिलैः ॥ ५३ ॥

प्रणम्य राधाकृष्णस्य लेभ्यार्यां तत आदरात् ।

शक्त्या जपित्वा तन्मन्त्रं कर्त्तव्यं व्यावहारिकम् ॥ ५४ ॥

ये त्वम्भरिषवद्भक्ताः स्युरिडात्मनिवेदिनः ।

तैश्च मानसपूजान्तं कार्यमुक्तकमेण वै ॥ ५५ ॥

शैली वा धातुजा मूर्तिः शालग्रामोऽर्थ्यं अथ तैः ।

द्रव्यैर्यथासैः कृष्णस्य जप्योऽथाष्टाक्षरो मनुः ॥ ५६ ॥

स्तोत्रादरेथ कृष्णस्य पाठः कायः स्वशक्तितः ।

तथाऽनघितगीर्वाणैः कार्यं तन्नामकीर्तनम् ॥ ५७ ॥

उरैर्विधाय नैवेद्यं भोज्यं प्रासादिक ततः ।

कृष्णसेवापरैः प्रीत्या भवितव्यं य तैः सदा ॥ ५८ ॥

प्रोक्तास्ते निर्गुणा भक्ता निर्गुणस्य उरैर्यतः ।

सम्बन्धातत्किंवाः सर्वा भवन्त्येव हि निर्गुणाः ॥ ५९ ॥

भक्तैरेतैस्तु कृष्णायानर्पितं वार्यपि क्वचित् ।

न पेयं नैव भक्ष्यं य पत्रकन्दकृलाद्यपि ॥ ६० ॥

सर्वैरशक्तौ वार्धक्याद् गरीयस्यापदाऽथवा ।
 भक्ताय कृष्णमन्यस्मै दत्त्वा वृत्वं यथाबलम् ॥ ६१ ॥
 आचार्यैर्लौव दत्तं यद् यथ्य तेन प्रतिष्ठितम् ।
 कृष्णस्वरूपं तत् सेव्यं वन्द्यमेवेतरत्तु यत् ॥ ६२ ॥
 भगवन्मन्दिरं सर्वैः सायं गन्तव्यमन्वडम् ।
 नामसङ्कीर्तनं कार्यं तत्रोच्चै राधिकापतेः ॥ ६३ ॥
 कार्यास्तस्य कथावार्ताः श्रव्याश्च परमादरात् ।
 वादित्रसहितं कार्यं कृष्णकीर्तनमुत्सवे ॥ ६४ ॥
 प्रत्यङ् कार्यमित्थं छि सर्वैरपि मदाश्रितैः ।
 संस्कृतप्राकृतग्रन्थाभ्यासश्चापि यथामति ॥ ६५ ॥
 यादृशैर्यो गुणैर्युक्तस्तादृशे स तु कर्मणि ।
 योजनीयो विचार्यैव नान्यथा तु कदाचन ॥ ६६ ॥
 अन्नवस्त्रादिभिः सर्वे स्वकीयाः परिचारकाः ।
 सम्भावनीयाः सततं यथायोग्यं यथाधनम् ॥ ६७ ॥
 यादृग्गुणो यः पुरुषस्तादृशा वयनेन सः ।
 देशकालानुसारेण भाषणीयो न यान्यथा ॥ ६८ ॥
 गुरुभूपालवर्षिष्ठत्यागिविद्वत्तपस्विनाम् ।
 अब्युत्थानादिना कार्यः सन्मानो विनयान्वितैः ॥ ६९ ॥
 नोरौ कृत्वा पादमेकं गुरुदेवनृपान्तिके ।
 उपवेश्यं सभायां यं ज्ञानू बद्धवा न वाससा ॥ ७० ॥
 विवाहो नव कर्तव्यः स्वाचार्येण सड् क्वचित् ।
 पूज्योऽन्नधनवस्त्राद्यैर्यथाशक्ति स यापिलैः ॥ ७१ ॥
 तमायान्तं निशम्याशु प्रत्युद्गन्तव्यमादरात् ।
 तस्मिन् यात्यनुगम्यं यं ग्रामान्तावधि मच्छ्रितैः ॥ ७२ ॥
 अपि भूरिङ्कुलं कर्म धर्मपितं भवेद्यदि ।
 आचर्यं तर्हि तन्नैव धर्मः सर्वार्थदोऽस्ति छि ॥ ७३ ॥
 पूर्वैर्मडद्भिरपि यवधर्माग्ररां क्वचित् ।
 कृतं स्यात्तत्तु न ग्राह्यं ग्राह्यो धर्मस्तु तत्कृतः ॥ ७४ ॥

गुह्यवार्ता तु कस्यापि प्रकाश्या नैव कुत्रचित् ।
 समदृष्ट्या न कार्यश्च यथार्थार्याव्यतिक्रमः ॥ ७५ ॥
 विशेषनियमो धार्यश्चातुर्मास्येऽप्यिवैरपि ।
 अेकस्मिन् श्रावणे मासि स त्वशक्तैस्तु मानवैः ॥ ७६ ॥
 विष्णोः कथायाः श्रवणं वाचनं गुणकीर्तनम् ।
 मडापूजा मन्त्रजपः स्तोत्रपाठः प्रदक्षिणाः ॥ ७७ ॥
 साष्टाङ्गप्रणतिश्चेति नियमा उत्तमा मताः ।
 अेतेष्वेकतमो भक्त्या धारणीयो विशेषतः ॥ ७८ ॥
 अेकादशीनां सर्वासां कर्तव्यं प्रतमादरात् ।
 कृष्णजन्मदिनानां च शिवरात्रेश्च सोत्सवम् ॥ ७९ ॥
 उपवासादिने त्याज्या द्विवानिद्रा प्रयत्नतः ।
 उपवासस्तथा नश्येन्मैथुनेनैव यत्रुणाम् ॥ ८० ॥
 सर्ववैष्णवराजश्रीवल्लभाचार्यनन्दनः ।
 श्रीविद्भुवेशः कृतवान् यं प्रतोत्सवनिर्णयम् ॥ ८१ ॥
 कार्यास्तमनुसृत्यैव सर्व अेव प्रतोत्सवाः ।
 सेवारीतिश्च कृष्णस्य ग्राह्या तद्दुदितैव हि ॥ ८२ ॥
 कर्तव्या द्वारिकाभुष्यतीर्थयात्रा यथाविधि ।
 सर्वैरपि यथाशक्ति भाव्यं दीनेषु वत्सवैः ॥ ८३ ॥
 विष्णुः शिवो गणपतिः पार्वती च द्विवाकरः ।
 अेताः पूजयतया मान्या देवताः पञ्च मामकैः ॥ ८४ ॥
 भूताद्युपद्रवे क्वापि वर्म नारायणात्मकम् ।
 जप्यं च उनुमन्मत्रो जप्यो न क्षुद्रदेवतः ॥ ८५ ॥
 रवेरिन्दोश्चोपरागे जायमानेऽपराः क्रियाः ।
 छित्वाशु शुचिभिः सर्वैः कार्यः कृष्णमनोर्जपः ॥ ८६ ॥
 जातायामथ तन्मुक्तौ कृत्वा स्नानं सयेवकम् ।
 द्येयं दानं गृह्णितैः शक्त्याऽन्यैस्त्वयर्थ्यं षष्ठरः ॥ ८७ ॥
 जन्माशौचं मृताशौचं स्वसम्भन्धानुसारतः ।

पालनीयं यथाशास्त्रं यातुर्वर्ण्यजनेर्मम ॥ ८८ ॥

भाव्यं शमदमक्षान्तिसन्तोषादिगागान्वितैः ।

ब्राह्मणैः शौर्यधैर्यादिगुणोपेतैश्च ब्राह्मणैः ॥ ८९ ॥

वैश्यैश्च कृषिवाणिज्यकुसीदमुभयवृत्तिभिः ।

भवितव्यं तथा शूद्रैर्द्विजसेवादिवृत्तिभिः ॥ ९० ॥

संस्काराश्चाह्निकं श्राद्धं यथाकालं यथाधनम् ।

स्वस्वगृह्यानुसारेण कर्तव्यं च द्विजन्मभिः ॥ ९१ ॥

अज्ञानाज्ज्ञानतो वाऽपि गुरु वा लघु पातकम् ।

क्वापि स्यात्तर्हि तत्प्रायश्चित्तं कार्यं स्वशक्तितः ॥ ९२ ॥

वेदाश्च व्याससूत्राणि श्रीमद्भागवताभिधम् ।

पुराणां भारते तु श्रीविष्णोर्नामसदस्रकम् ॥ ९३ ॥

तथा श्रीभगवद्गीता नीतिश्च विकुतरोदिता ।

श्रीवासुदेवमाहात्म्य स्कान्दवैष्णवभण्डगम् ॥ ९४ ॥

धर्मशास्त्रान्तर्गता य याज्ञवल्क्यऋषेः स्मृतिः ।

अेतान्यष्ट ममेष्टानि सख्यास्त्राणि भवन्ति हि ॥ ९५ ॥

स्वहितेच्छुभिरेतानि मच्छिष्यैः सकलैरपि ।

श्रोतव्यान्यथ पाठयानि कथनीयानि च द्विजैः ॥ ९६ ॥

तत्रायारव्यवहृतिनिष्कृतानां य निर्णये ।

ग्राह्या मितक्षरोपेता याज्ञवल्क्यस्य तु स्मृतिः ॥ ९७ ॥

श्रीमद्भागवतस्यैषु स्कन्धौ दशमपद्यमो ।

सर्वाधिकतया ज्ञेयौ कृष्णमाहात्म्यबुद्धये ॥ ९८ ॥

दशमः पञ्चमः स्कन्धो याज्ञवल्क्यस्य च स्मृतिः ।

भक्तिशास्त्रं योगशास्त्रं धर्मशास्त्रं कमेण मे ॥ ९९ ॥

शारीरकाणां भगवद्गीतायाश्चावगम्यताम् ।

रामानुजाचार्यकृत भाष्यमाध्यात्मिकं मम ॥ १०० ॥

अेतेषु यानि वाक्यानि श्रीकृष्णस्य वृषस्य च ।

अत्युत्कर्षपराणि स्युस्तथा भक्तिविरागयोः ॥ १०१ ॥

मन्तव्यानि प्रमाणानि तान्येवेतरवाक्यतः ।
 धर्मेषु सञ्चिता कृष्णभक्तिः कार्यति तद्रुचः ॥ १०२ ॥
 धर्मो ज्ञेयः सदाचारः श्रुतिस्मृत्युपपादितः ।
 माहात्म्यज्ञानयुग्मूरिस्तेषु भक्तिश्च माधवे ॥ १०३ ॥
 वैराग्यं ज्ञेयमप्रीतिः श्रीकृष्णेतरवस्तुषु ।
 ज्ञानं च श्रवमायेशरुपाणां सुष्ठु वेदनम् ॥ १०४ ॥
 दृत्स्थोऽनुसूक्ष्मश्चिद्रूपो ज्ञाता व्याख्याभिलां तनुम् ।
 ज्ञानशक्त्या स्थितो श्रुवो ज्ञेयोऽदृष्टेद्यादिलक्षणाः ॥ १०५ ॥
 त्रिगुणात्मा तमः कृष्णशक्तिर्द्वैतस्तदीययोः ।
 श्रवस्य ग्राहं ममताडेतुर्मायावगम्यताम् ॥ १०६ ॥
 दृष्टये श्रववश्रुवे योऽन्तर्यामितया स्थितः ।
 ज्ञेयः स्वतन्त्र एशोऽसौ सर्वकर्मफलप्रदः ॥ १०७ ॥
 स श्रीकृष्णः परमब्रह्म भगवान् पुरुषोत्तमः ।
 उपास्य एष्टेवो नः सर्वाविर्भावकारणम् ॥ १०८ ॥
 स राधया युतो ज्ञेयो राधाकृष्ण उत प्रभुः ।
 रुक्मिण्या रमयोपेतो लक्ष्मीनारायणः स हि ॥ १०९ ॥
 ज्ञेयोऽर्जुनेन युक्तोऽसौ नरनारायणामिधः ।
 बलभद्रादियोगेन तत्तन्तामोच्यते स च ॥ ११० ॥
 अते राधाद्यो भक्तास्तस्य स्युः पार्श्वतः क्वचित् ।
 क्वचित्तद्दुर्गोऽतिस्नेहात् स तु ज्ञेयस्तद्वैकलः ॥ १११ ॥
 अतश्चास्य स्वरूपेषु भेदो ज्ञेयो न सर्वथा ।
 यतुरादिभुजत्वं तु द्विबाहोस्तस्य यैच्छिकम् ॥ ११२ ॥
 तस्यैव सर्वथा भक्तिः कर्तव्या मनुजैर्भुवि ।
 निःश्रेयसकरं किञ्चित्ततोऽन्यत्रेति दृश्यताम् ॥ ११३ ॥
 गुणिनां गुणवत्ताया ज्ञेयं ह्येतत् परं कलम् ।
 कृष्णे भक्तिश्च सत्सङ्गोऽन्यथा यान्ति विदोऽप्यधः ॥ ११४ ॥
 कृष्णस्तदवताराश्च ध्येयास्तत्प्रतिमाऽपि च ।
 न तु श्रुवा नृदेवाद्या भक्ता ब्रह्माविदोऽपि च ॥ ११५ ॥

निजात्मानं ब्रह्मरूपं देहत्रयविलक्षणम् ।
 विभाव्य तेन कर्तव्या भक्तिः कृष्णस्य सर्वदा ॥ ११६ ॥
 श्रव्यः श्रीमद्भागवतदशमस्कन्ध आदरात् ।
 प्रत्यक्षं वा सङ्कटेषु वर्षे वाभ्योऽथ पण्डितैः ॥ ११७ ॥
 कारणीया पुरश्चर्या पुण्यस्थानेऽस्य शक्तितः ।
 विस्तुनामसलस्रादेश्चापि कार्येप्सितप्रदा ॥ ११८ ॥
 दैव्यामापदि कष्टायां मानुष्यां वागवादिषु ।
 यथा स्वपररक्षा स्यात्तथा वृत्त्यं न यान्यथा ॥ ११९ ॥
 देशकालवयोवित्तजातिशक्त्यनुसारतः ।
 आचारो व्यवहारश्च निष्कृतं चारधार्यताम् ॥ १२० ॥
 मतं विशिष्टाद्वैतं मे गोलोको धाम येप्सितम् ।
 तत्र ब्रह्मात्मना कृष्णसेवा मुक्तिश्च गम्यताम् ॥ १२१ ॥
 अते साधारणा धर्माः स्त्रीणां पुसां च सर्वतः ।
 मदाश्रितानां कथिता विशेषानथ कीर्तये ॥ १२२ ॥
 मज्जिष्ठावरत्नात्सुताभ्यां तु कदाचन ।
 स्वासन्नसम्बन्धलीना नोपदेश्या हि योषितः ॥ १२३ ॥
 न स्पृष्टव्याश्च ताः क्वापि भाषणीयाश्च ता नहि ।
 कौर्यै कार्यं न कस्मिंश्चिन्त्यासो रक्षयो न कस्यचित् ॥ १२४ ॥
 प्रतिभूत्वं न कस्यापि कार्यं च व्यावहारिकम् ।
 भिक्षयाऽऽपदतिक्रम्या न तु कार्यमृणं क्वचित् ॥ १२५ ॥
 स्वशिष्यार्पितधान्यस्य कर्तव्यो विक्रयो न य ।
 शोर्णं दत्त्वा नवीनं तु ग्राह्यं तन्नैव विक्रयः ॥ १२६ ॥
 भाद्रशुक्लयतुर्थ्यां च कार्यं विघ्नेशपूजनम् ।
 षष्ठकृष्णयतुर्दश्यां कार्याऽर्यां च हनूमतः ॥ १२७ ॥
 मदाश्रितानां सर्वेषां धर्मरक्षणालेतवे ।
 गुरुत्वे स्थापिताभ्यां च ताभ्यां दीक्षया मुमुक्षवः ॥ १२८ ॥
 यथाधिकारं संस्थाप्याः स्वे स्वे धर्मे निजाश्रिताः ।

मान्याः सन्तश्च कर्तव्यः सत्थास्त्राभ्यास आदरात् ॥ १२९ ॥

मया प्रतिष्ठापितानां मन्दिरेषु मलत्सु य ।

लक्ष्मीनारायण्णादीनां सेवा कार्या यथाविधि ॥ १३० ॥

भगवन्मन्दिरं प्राप्तो योऽन्तार्थी कोऽपि मानवः ।

आदरात् स तु सम्भाव्यो दानेनान्नस्य शक्तितः ॥ १३१ ॥

संस्थाप्य विप्रं विद्वांसं पाठशाळां विधाप्य य ।

प्रवर्तनीया सद्विद्या भुवि यत्सुकृतं मलत् ॥ १३२ ॥

अथैतयोस्तु भार्याभ्यामाज्ञया पत्युरात्मनः ।

कृष्णमन्त्रोपदेशश्च कर्तव्यः स्त्रीभ्य श्रेव छि ॥ १३३ ॥

स्वासन्नसम्बन्धनीना नरास्ताभ्यां तु कर्त्तव्यित् ।

न स्पृष्टव्या न भाष्याश्च तेभ्यो पश्य मुप न य ॥ १३४ ॥

गृहाप्याश्रमिणो ये स्युः पुरुषा मद्गुपाश्रिताः ।

स्वासन्नसम्बन्धनीना न स्पृश्या विधवाश्च तैः ॥ १३५ ॥

मात्रा स्वस्त्रा दृढित्वा वा विजने तु वयःस्थया ।

अनापदि न तैः स्थेयं कार्यं दानं न योषितः ॥ १३६ ॥

प्रसङ्गो व्यवहारेण यस्याः केनापि भूपतेः ।

भवेत्तस्याः स्त्रियाः कार्यः प्रसङ्गो नैव सर्वथा ॥ १३७ ॥

अन्नाद्यैः शक्तितोऽभ्ययर्थो ऽयतिथिस्तैर्गृहागतः ।

दैवं पित्र्यं यथाशक्ति कर्तव्यं य यथोचितम् ॥ १३८ ॥

यावज्जीवं य शुश्रूषा कार्या मातुः पितुर्गुरोः ।

रोगार्तस्य मनुष्यस्य यथाशक्ति य मामकैः ॥ १३९ ॥

यथाशक्त्युद्यमः कार्यो निजवर्णाश्रमोचितः ।

मुष्कच्छेदो न कर्तव्यो वृषस्य कृषिवृत्तिभिः ॥ १४० ॥

यथाशक्ति यथाकालं सङ्ग्राहोऽन्नधनस्य तैः ।

यावद्भयं य कर्तव्यः पशुमद्भिस्तृणस्य य ॥ १४१ ॥

गवादीनां पशूनां य तृणतोयादिभिर्द्यदि ।

सम्भावनं भवेत् स्वेन रक्ष्यास्ते तर्हि नान्यथा ॥ १४२ ॥

ससाक्ष्यमन्तरा लेभं पुत्रमित्रादिनापि य ।
भूवित्तदानादानाभ्यां व्यवहार्यं न कर्त्तव्यम् ॥ १४३ ॥
कार्ये वैवाहिकं स्वस्थान्यस्य वार्त्तधनस्य तु ।
भाषाभन्धो न कर्त्तव्यः ससास्थं लेभमन्तरा ॥ १४४ ॥
आयद्रव्यानुसारेण व्ययः कार्यो हि सर्वदा ।
अन्यथा तु मलदुःखं भवेदित्यवधार्यताम् ॥ १४५ ॥
द्रव्यस्यायो भवेधावान् व्ययो वा व्यावहारिके ।
तौ संस्मृत्य स्वयं लेभ्यो स्वक्षरैः प्रतिवासरम् ॥ १४६ ॥
निजवृत्युद्यमप्राप्तधनधान्यादितश्च तः ।
अर्घ्यो दशाशः कृष्णाय विशोऽशस्तिवल् दुर्भवेः ॥ १४७ ॥
अेकादशीमुभानां य प्रतानां निजशक्तितः ।
उद्यापनं यथाशास्त्रं कर्त्तव्यं चिन्तितार्थदम् ॥ १४८ ॥
कर्त्तव्यं कारणीयं वा श्रावणे मासि सर्वथा ।
भित्त्वपत्रादिभिः प्रीत्या श्रीमहादेवपूजनम् ॥ १४९ ॥
स्वाचार्यान् ऋणं ग्राह्यं श्रीकृष्णस्य य मन्दिरात् ।
ताभ्यां स्वव्यवहारार्थं पात्रभूषांशुकादि य ॥ १५० ॥
श्रीकृष्णगुरुसाधूनां दर्शनार्थं गतौ पथि ।
तत्स्थानेषु य न ग्राह्यं परान्नं निजपुण्यदत् ॥ १५१ ॥
प्रतिज्ञातं धनं देयं यत् स्यात्तत् कर्मकारिणे ।
न गोप्यमृणशुद्धयादि व्यवहार्यं न दुर्जनैः ॥ १५२ ॥
दुष्कालस्य रिपूणां वा नृपस्थोपद्रवेण वा ।
लज्जाधनप्राणनाशः प्राप्तः स्याद्यत्र सर्वथा ॥ १५३ ॥
मूलदेशोऽपि स स्वेषां सद्येव विचक्षणैः ।
त्याज्यो मदाश्रितैः स्थेयं गत्वा देशान्तरे सुभम् ॥ १५४ ॥
आढ्यैस्तु गृह्णिभिः कार्या अर्हिसा वैष्णवा मभाः ।
तीर्थेषु पर्वसु तथा भोज्या विप्राश्च साधवः ॥ १५५ ॥
मलोत्सवा भगवतः कर्त्तव्या मन्दिरेषु तैः ।
देयानि पात्रविप्रेभ्यो दानानि विविधानि य ॥ १५६ ॥

मदाश्रितैर्नृपैर्धर्मशास्त्रमाश्रित्य याप्सिलाः ।
प्रजाः स्वाः पुत्रवत्याख्या धर्म स्थाप्यो धरातले ॥ १५७ ॥
राज्याङ्गोपायषड्गर्गा ज्ञेतास्तीर्थानि याञ्जसा ।
व्यवहारविदः सभ्या दण्ड्यादण्ड्याश्च लक्ष्णैः ॥ १५८ ॥
सभर्तृकाभिर्नारीभिः सेव्यः स्वपतिरीशवत् ।
अन्यो रोगी दृशिद्रो वा षण्डो वाच्यं न दुर्वचः ॥ १५९ ॥
रुपयौवनयुक्तस्य गुणिनोऽन्यनरस्य तु ।
प्रसङ्गो नैव कर्तव्यस्ताभिः साञ्जिकोऽपि य ॥ १६० ॥
नरेक्ष्यनाभ्युरुक्याऽनुत्तरीया य नो भवेत् ।
साध्वी स्वी न य भाण्डेक्षा न निर्लज्जादिसङ्गिनी ॥ १६१ ॥
भूषासदंशुकघृतिः परगोडोपवेशनम् ।
त्याज्य ङास्यादि य स्त्रीभिः पत्यौ देशान्तरं गते ॥ १६२ ॥
विधवाभिस्तु योषाभिः सेव्यः पतिधिया हरिः ।
आज्ञायां पितृपुत्रादेर्वृत्यं स्वातन्त्र्यतो न तु ॥ १६३ ॥
स्वासन्नसम्बन्धलीना नराः स्पृश्या न कर्त्तव्यित् ।
तरुणैस्तैथ तारुण्ये भाष्यं नावश्यकं विना ॥ १६४ ॥
स्तनन्धयस्य नुः स्पर्शं न दोषोऽस्ति पशोरिव ।
आवश्यके य वृद्धस्य स्पर्शं तेन य भाषणो ॥ १६५ ॥
विद्यानासन्नसम्बन्धात्ताभिः पाठ्या न कापि नुः ।
प्रतोपवासैः कर्तव्यो मुहुर्दुर्लभस्तथा ॥ १६६ ॥
धनं य धर्मकार्येऽपि स्वनिर्वालोपयोगि यत् ।
द्वयं ताभिर्न तत् क्वापि द्वयं येदधिकं तदा ॥ १६७ ॥
कार्यश्च सङ्गदाडारस्ताभिः स्वापस्तु भूतले ।
मैथुनासक्तयोर्वीक्षा क्वापि कार्या न देखिनोः ॥ १६८ ॥
वेषो न धार्यस्ताभिश्च सुवासिन्याः स्त्रियास्तथा ।
न्यासिन्या वीतरागाया विदुतश्च न कर्त्तव्यित् ॥ १६९ ॥
सङ्गो न गर्भपातिन्याः स्पर्शः कार्यश्च योषितः ।

शङ्कास्वार्ता न नृणां कार्याः श्रव्या न वै क्वचित् ॥ १७० ॥

निजसम्बन्धिमिरपि तारुण्ये तरुणैर्नरैः ।

साकं रडसि न स्थेयं ताभिरापदमन्तरा ॥ १७१ ॥

न डोलाभेलनं कार्यं न भूषाद्रेश्च धारणाम् ।

न धातुसूनयुक्सूक्ष्मवस्त्रादिरपि कर्तुं चित् ॥ १७२ ॥

सधवाविधवाभिश्च न स्नातव्यं निरम्बरम् ।

स्वरजोदृशं न स्वीभिर्गोपनीयं न सर्वथा ॥ १७३ ॥

मनुष्यं यांशुकादीनि नारी क्वापि रजःस्वला ।

दिनत्रयं स्पृशेन्नैव स्नात्वा तुर्येऽह्नि सा स्पृशेत् ॥ १७४ ॥

नैष्ठिकव्रतवन्तो ये वर्णिनो मद्गुपाश्रयाः ।

तैः स्पृश्या न स्त्रियो भ्राथ्या न न वीक्ष्याश्च ता धिया ॥ १७५ ॥

तासां वार्ता न कर्तव्या न श्रव्याश्च कदाचन ।

तत्पादयारस्थानेषु न य स्नानादिकाः क्रियाः ॥ १७६ ॥

देवताप्रतिमां छित्वा लेप्या काष्ठादिजापि वा ।

न योषित्प्रतिमा स्पृश्या न वीक्ष्या बृद्धिपूर्वकम् ॥ १७७ ॥

न स्त्रीप्रतिकृतिः कार्या न स्पृश्यं योषितोऽशुक्लम् ।

न वीक्ष्यं मैथुनपरं प्राणिमात्रं य तैर्यिया ॥ १७८ ॥

न स्पृश्यो नेक्षाणीयश्च नारीवेषधरः पुमान् ।

न कार्यं स्त्रीः समुद्दिश्य भगवद्गुणार्कानम् ॥ १७९ ॥

ब्रह्मचर्यव्रतत्यागपरं वाक्यं गुरोरपि ।

तैर्न मान्यं सदा स्थेयं धीरैस्तुष्टैरमानिभिः ॥ १८० ॥

स्वातिनैकटयमायान्ती प्रसभं वन्तिता तु या ।

निवारणीया साभाष्य तिरस्कृत्यापि वा द्रुतम् ॥ १८१ ॥

प्राणापधुपन्नायां स्त्रीणां स्वेषां य वा क्वचित् ।

तदा स्पृष्ट्वापि तद्रक्षा कार्या सम्भाष्य ताश्च वा ॥ १८२ ॥

तैलाभ्यङ्गो न कर्तव्यो न धार्यं चायुधं तथा ।

वेषो न विकृतो धार्यो जेतव्या रसना य तैः ॥ १८३ ॥

परिवेषणकर्त्री स्याद्यत्र स्त्री विप्रवेशमनि ।
न गम्यं तत्र भिक्षार्थं गन्तव्यमितरत्र तु ॥ १८४ ॥
अभ्यासो वेदशास्त्राणां कार्यश्च गुरुसेवनम् ।
वर्ज्यः स्त्रीणांमिव स्त्रैण्युपुंसां सङ्गश्च तैः सदा ॥ १८५ ॥
यर्मवारि न वै पेयं जात्या विप्रेण केनचित् ।
पलाण्डुलशुनाद्यं य तेन भक्ष्यं न सर्वथा ॥ १८६ ॥
स्नानं सन्ध्यां य गायत्रीजपं श्रीविष्णुपूजनम् ।
अकृत्वा वैश्वदेवं य कर्तव्यं नैव भोजनम् ॥ १८७ ॥
साधवो येऽथ तैः सर्वेनैष्ठिकब्रह्मयाश्रितः ।
स्त्रीस्त्रैण्यसङ्गादि वार्यं जेतव्याश्चान्तरारयः ॥ १८८ ॥
सर्वेन्द्रियाणि ज्ञेयानि रसना तु विशेषतः ।
न द्रव्यसङ्ग्राहः कार्यः कारणीयो न केनचित् ॥ १८९ ॥
न्यासो रक्ष्यो न कस्यापि पेय त्याज्यं न कर्त्तव्यम् ।
न प्रवेशयितव्या य स्वावासे स्त्री कदाचन ॥ १९० ॥
न य सङ्घं विना रात्रौ यलितव्यमनापदि ।
ओकाडिभिर्न गन्तव्यं तथा क्वापि विनापदम् ॥ १९१ ॥
अनर्घ्यं चित्रितं वासः कुसुम्भाद्यैश्च रञ्जितम् ।
न धार्यं य मडावस्त्रं प्राभमन्धेय्यथापि तत् ॥ १९२ ॥
भिक्षां सभां विना नैव गन्तव्यं गृह्णितो गृहम् ।
व्यर्थः कालो न नेतव्यो भक्तिं भगवतो विना ॥ १९३ ॥
पुमानेव भवेद्यत्र पक्वान्नपरिवेषणः ।
ईक्षण्णादि भवेन्नैव यत्र स्त्रीणां य सर्वथा ॥ १९४ ॥
तत्र गृह्णितो भोक्तुं गन्तव्यं साधुभिर्भमम् ।
अन्यथामान्नमर्थित्वा पाकः कार्यः स्वयं य तैः ॥ १९५ ॥
आर्षभो भरतः पूर्वं जडविप्रो यथा भुवि ।
अवर्ततात्र परमहंसैर्वृत्य तथैव तैः ॥ १९६ ॥
वर्णिभिः साधुभिश्चैतेर्वर्जनीयं प्रयत्नतः ।
ताम्बूलस्याङ्किङ्केनस्य तमावादेश्च भक्षणम् ॥ १९७ ॥

સંસ્કારેષુ ન ભોક્તવ્યં ગર્ભાધાનમુખેષુ તૈઃ ।
 પ્રેતશ્રાદ્ધેષુ સર્વેષુ શ્રાદ્ધે ચ દ્વાદશાહ્નિકે ॥ ૧૯૮ ॥
 દિવાસ્વાપો ન કર્તવ્યો રોગાધાપદમન્તરા ।
 ગ્રામ્યવાર્તા ન કાર્યા ચ ન શ્રવ્યા બુદ્ધિપૂર્વકમ્ ॥ ૧૯૯ ॥
 સ્વપ્નં ન તૈશ્ચ ખટ્વાયાં વિના રોગાદિમાપદમ્ ।
 નિશ્છન્ન વર્તિતવ્યં ચ સાધૂનામગ્રતઃ સદા ॥ ૨૦૦ ॥
 ગાલિદાનં તાડનં ચ કૃતં કુમતિભિર્જનૈઃ ।
 ક્ષન્તવ્યમેવ સર્વેષાં ચિન્તનીયં હિતં ચ તૈઃ ॥ ૨૦૧ ॥
 દૂતકર્મ ન કર્તવ્યં પૈશુનં ચારકર્મ ચ ।
 દેહેડહન્તા ચ મમતા ન કાર્યા સ્વજનાદિષુ ॥ ૨૦૨ ॥
 ઇતિ સંક્લેપતો ધર્માઃ સર્વેષાં લિખિતા મયા ।
 સામ્પ્રદાયિકગ્રન્થેભ્યો જ્ઞેય એષાં તુ વિસ્તરઃ ॥ ૨૦૩ ॥
 સચ્ચાસ્ત્રાણાં સમુદ્દૃત્ય સર્વેષાં સારમાત્મના ।
 પત્રીયં લિખિતા નૃણામભીષ્ટકલદાયિની ॥ ૨૦૪ ॥
 ઇમાવેવ તતો નિત્યમનુસૃત્ય મમાશ્રિતૈઃ ।
 યતાત્મભિર્વર્તિતવ્યં ન તુ સ્વૈરં કદાચન ॥ ૨૦૫ ॥
 વર્તિષ્યન્તે ય ઇત્યં હિ પુરુષા યોષિતસ્તદા ।
 તે ધર્માદિયતુર્વર્ગસિદ્ધિં પ્રાપ્સ્યન્તિ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૨૦૬ ॥
 નેત્યં ચ આચરિષ્યન્તિ તે ત્વસ્મત્સમ્પ્રદાયતઃ ।
 બહિર્ભૂતા ઇતિ જ્ઞેયં સ્ત્રીપુંસૈઃ સામ્પ્રદાયિકૈઃ ॥ ૨૦૭ ॥
 શિક્ષાપત્ર્યાઃ પ્રતિદિનં પાઠોડસ્યા મદુપાશ્રિતૈઃ ।
 કર્તવ્યોડનક્ષરજ્ઞૈસ્તુ શ્રવણં કાર્યમાદરાત્ ॥ ૨૦૮ ॥
 વક્ત્રભાવે તુ પૂજૈવ કાર્યાસ્થાઃ પ્રતિવાસરમ્ ।
 મદૂપમિતિ મદ્વાણી માન્યેયં પરમાદરાત્ ॥ ૨૦૯ ॥
 યુક્તાય સમ્પદા દૈવ્યા દાતવ્યેયં તુ પત્રિકા ।
 આસુર્યા સમ્પદાઢ્યાય પુંસે દેયા ન કહિચિત્ ॥ ૨૧૦ ॥
 વિક્રમાર્કશકસ્યાબ્દે નેત્રાષ્ટવસુભૂમિતે ।

वसन्ताद्यदिने शिक्षापत्रीय लिखिता शुभा ॥ २११ ॥

निजश्रितानां सकलार्तिहन्ता

सधर्मभक्तेरवन विधाता ।

दाता सुभानां मनसोप्सितानां

तनोतु कृष्णोऽभिलमङ्गलं नः ॥ २१२ ॥

॥ इति श्रीसलजानन्दस्वामिलिखिता शिक्षापत्री समाप्ता ॥

आवाहन मन्त्रः ॥

उत्तिष्ठोत्तिष्ठ डे नाथ स्वामिनारायण प्रभो ।

धर्मसूनो दयासिन्धो स्वेषां श्रेयः परं कुरु ॥

आगच्छ भगवन् देव स्वस्थानात् परमेश्वर ।

अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं सम्भुषो भव ॥

शरण मन्त्रः ॥

कालमायापापकर्मयमदूतभयादहम् ।

श्रीहरिं शरणं धार्मिं प्रपन्नोऽस्मि स पातु माम् ॥

विसर्जन मन्त्रः ॥

स्वस्थानं गच्छ देवेश पूजामादाय मामकीम् ।

छन्दकामप्रसिद्ध्यर्थं पुनरागमनाय च ॥

स्मरण मन्त्रः ॥

ॐ श्री स्वामिनारायणबापा स्वामीबापा भगवते नमः ॥

Proofread by DPD

shikShApatrI sahajAnandasvAmIvirachitA

pdf was typeset on March 3, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

